

Klouček na zahradě

Ted' asi dumáte, proč je ta fotka obráceně. Není. Obráceně je jen nápis ‚adidas‘ na tričku, a to díky panu Photoshopovi. Takto se klouček Eliáš podepsal na zeď, když na zahradě našel váleček na malování a zbytek barvy. (U Slávka se malovalo.) Ano. I když je jeho táta vystudovaný grafik, jeho syn je tak trochu disgrafik. Ale to se spraví. Je mu šest a po prázdninách nastupuje do první třídy základní školy.

Stalo se to tak, že sousedka Terežka, o které jsem nedávno také psal, se odstěhovala někam do Prahy a zbyl tady po ní prázdný byt. Pan bytný tedy sháněl nového nájemníka a shodou okolností se sháněl po bydlení kamarád Pipík. (Tak mu říkám a mám ho tak uloženého i v telefonu.) O něm jsem už také několikrát psal. A tak jsem bytnému řekl: „Pepo, měl bych pro tebe jednoho Pepu.“ A tak Pepa zavolal Pepovi a mám tedy nového souseda. Tento nový soused si ale před šesti lety s Kukuřicí, tedy Kamilou, (Kukuřice se jí říká kvůli jejímu zdravému

životnímu stylu) udělal dítě. Ale je logické, že to nemohlo dlouho vydržet, když se u oběda sejde masožrout s mrkvožroutem a masožrout dostane na talíř osmaženou zeleninu... Prostě ten vztah nevyšel, ale klouček ano. A tak je chvíli u mamky a chvíli zase u tatky. Tedy mám občas o souseda navíc.

Je léto, a tak se místo v baráku zdržujeme více na zahradě pod přístřeškem a klouček vymýšlí různá alotria. Je s ním prostě veselo. Ale také se učí různá užitečná řemesla.

Sám si naseká třísky, připraví si a zapálí oheň a opečte sobě a tátovi maso. Kdyby se tohle dozvěděla Kukuřice, to by bylo asi zle. Tak jí to neříkejte.

Ale je to šikula a je škoda toho nevyužít. Táta si válí šunky a klouček maká. Dokonce i po večeri umyje nádobí a baví ho to. No jo no, je ještě mladej. Ono ho to později přejde a taky se naučí válet si šunky.

Krom masa si sám uvaří palačinky a chutná mu mlíčko. Zatímco já jeho tátu učím pít pivo. Eliáš ale je, jako každé dítě, hravý a vynalézavý. Jeho oblíbenou činností je například stříhání trávy. Nůžky jsou jeho oblíbenou hračkou. Rozbila se nám sekačka na trávu a zatímco já se neustále přemlouvám, abych objednal náhradní díl, klouček stříhá. Vznikla z toho také vynikající hra. Ustříhne trávu, já ji držím a on ji přestříhne napůl. Pak držím obě půlky trávy a on je opět přestříhne. Pak čtvrtky a tak dál a počítáme, kolikrát se mu podaří trávu přestříhnout beze ztráty mých prstů. U této zábavy vydrží dlouho.

Také jsme vymysleli stolní hokej za pomoci háčeků na připevnění stanu a víčka od piva. Úžasná hra.

Když hrál za Plzeň, já byl Budějčák a prohrál jsem. Když byl Švéd, tak já Fin a prohrál jsem. Vlastně ať hrál za kohokoli, já vždy prohrál. A jakou má ze hry radost! Nejhorší na této hře je, že se po každém gólu musí člověk zvednout ze židle a jít hledat puk, tedy to víčko. Největší bžunda je, když se tu sejdem čtyři. Já, Eliáš, jeho tatka Pipík a soused Slávek. Máme totiž čtyři hokejky a hrajeme všichni proti všem. To je zahrada plná dětského výskotu a radosti.

Ale koho si klouček oblíbil nejvíce je teta Radka. To je souseďka, která bydlí se Slávkem. Prostě ji bere jako největší kámošku a pořád se k ní tulí a mazlí se. To ale těžce nese žárlivý Slávek, neboť by se taky mazlil, ale není mu přáno, neb se před chvílí zase s Radkou pohádal. A jelikož Radka pracuje v Kauflandu, každou chvíli Elískovi přinese nějaký pamlsek, koblížek, koláček.... To má taky rád. Ale to také neříkejte Kukuřici. To by bylo také kukuřičné zlo.

To mívá Pipík po telefonu velmi často. A jsou to hovory velmi dlouhé, kdy Pipík

omluvným tónem přijímá výtky, zatímco starostlivá matka vyzvídá, zda je klouček v pořádku. Vypadá to asi takto: Pipík chodí po zahradě sem a tam, něco mumlá do telefonu a každou chvíli si utírá čelo. Pakliže je hovor konečně ukončen, zafuní a jde

si do lednice pro pivo. Mezitím Eliáš seká dříví, anebo provádí jiné nekukuřičné činnosti.

Ale maminku má také rád. Včera jej táta odvážel k mamce a Eliáš se těšil. Navíc s mamkou jezdí k babičce a dědovi a tam se chodí na ryby, do lesa na houby a jezdí se na výlety...

Sedím na zahradě a píšu tyto řádky. Je tu nějak ticho. Pipík je v práci, Radka chystá oběd Slávkovi, Slávek se nejspíš válí a čučí na bednu a klouček nikde. Prý však přijede zase příští víkend a tak budeme zase stříhat trávu a hrát hokej. Opečeme buřty nebo něco na grilu a bude zase veselo.

Teď jsem se malinko zamyslel... Pipík bydlí v prostředním bytě. Tedy mezi mnou a Slávkem s Radkou. Napadlo mne, že jsem nikdy přes zeď neslyšel nic negativního. Kdykoli se něco ozvalo, byl to jen dětský smích. I když má Eliáš rodiče oddělené, myslím, že je to dítě spokojené, milované a šťastné. Tak by to měly mít všechny děti na celém světě.

A to je asi tak vše. Jdu si uvařit něco k obědu a vám, moji milí čtenáři přeji, aby vaše děti a vnoučata byla také šťastná.

Váš HyPulík.

Ps: Všichni jmenovaní toto četli a souhlasí se zveřejněním. Včetně Kukuřice.